

Niemniej, w niniejszej sprawie chodzi o rozporządzenie o charakterze generalnym ustanawiające ramy techniczne mające pozwolić na przyznanie każdemu obywatelowi europejskiemu cyfrowego zaświadczenia COVID bezpośrednio stosowane w prawie krajowym. Państwom członkowskim nie przysługuje tu żaden zakres uznania: albo ich krajowe zaświadczenie COVID-19 spełnia warunki ustanowione w rozporządzeniu i obywatel korzysta z unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID-19, albo zaświadczenie takie nie spełnia tych warunków i obywatel nie uzyskuje unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID-19.

Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa w odniesieniu do wymogu, zgodnie z którym skarga powinna być w stanie przynieść osobistą korzyść osobie, która ją wnosi. Sąd orzekł, że stwierdzenie nieważności zaskarżonych rozporządzeń nie może przynieść obywatelom jakiegokolwiek korzyści, ponieważ zaskarżone rozporządzenia ustanawiają jedynie ramy techniczne. Tymczasem nie można zaprzeczyć, że stwierdzenie nieważności zaskarżonych rozporządzeń, w odniesieniu do ich przepisów przyznających unijne cyfrowe zaświadczenie COVID-19 osobom nieprzetestowanym, pozwoli chronić zdrowie i życie obywateli Unii.

Zarzut piąty dotyczy braku poszanowania zasady proporcjonalności poprzez podjęcie decyzji o przedłużeniu obowiązywania środka do dnia 30 czerwca 2023 r. Sąd orzekł, że zasada proporcjonalności była przestrzegana „zważywszy na pozostającą niepewność co do przyszłego rozwoju pandemii”. Jednakże Sąd powołał się tutaj na zasadę ostrożności, która różni się od zasady proporcjonalności wymagającej uzasadnienia – w tym wypadku naukowego –, a nie niejasnych przypuszczeń.

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 30 listopada 2022 r. w sprawie
T-101/18, Republika Austrii/Komisja Europejska, wniesione w dniu 6 lutego 2023 r. przez Republikę
Austrii**

(Sprawa C-59/23 P)

(2023/C 104/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Austrii (przedstawiciele: M. Klamert i F. Koppensteiner, pełnomocnicy, oraz adwokat H. Kristoferitsch)

Inni uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Czeska, Republika Francuska, Węgry, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowacka, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 30 listopada 2022 r. w sprawie T-101/18, Republika Austrii/Komisja Europejska,
- uwzględnienie w całości pierwszoinstancyjnego wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/2112 z dnia 6 marca 2017 r. w sprawie środka pomocy/programu pomocy/pomocy państwa SA.38454–2015/C (ex 2015/N), które Węgry planują wdrożyć w celu wsparcia utworzenia dwóch nowych reaktorów jądrowych w elektrowni jądrowej Paks II ⁽¹⁾,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Austrii podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok wydaje się być niezgodny z prawem w zakresie, w jakim wbrew opinii prawnej Sądu brak przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego ma wpływ na postępowanie w sprawie pomocy państwa i czyni zaskarżoną decyzję niezgodną z prawem.

2. Zarzut drugi dotyczący nieproporcjonalnego charakteru środka

Wnosząca odwołanie uważa, że w zaskarżonym wyroku Sąd niesłusznie potwierdził, iż Komisja przeprowadziła wystarczające badanie w zakresie proporcjonalności, tym bardziej że po pierwsze, nie jest jasne, na czym polega dokładnie środek pomocy państwa, a po drugie, nie został ustalony jego ekwiwalent dotacji.

3. Zarzut trzeci dotyczący nieproporcjonalnego zakłócenia konkurencji i stworzenia pozycji dominującej na rynku

Wnosząca odwołanie uważa, że Sąd niesłusznie zaprzeczył istnieniu nieproporcjonalnego zakłócenia konkurencji i stworzeniu pozycji dominującej na rynku. Jej zdaniem zignorował okoliczność, że zamknięcie elektrowni jądrowej Paks I uwolni zdolności produkcyjne energii podlegające konkurencji na zliberalizowanym rynku energii elektrycznej. Ponadto elektrownie Paks I i II miałyby być eksploatowane równolegle dłużej niż przewidywano; wnosząca odwołanie uważa, że niezależność obu przedsiębiorstw nie jest zagwarantowana.

4. Zarzut czwarty dotyczący niewystarczającego ustalenia pomocy państwa

Wnosząca odwołanie uważa, że Sąd niesłusznie zaprzeczył temu, iż elementy konstytutywne pomocy państwa zostały niewystarczająco ustalone. Jej zdaniem brak przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, nieuwzględnienie kosztów finansowania zewnętrznego oraz brak obliczenia ekwiwalentu dotacji przemawiają łącznie za tym, że wysokość pomocy państwa nie została wystarczająco ustalona.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 317, s. 45.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 30 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Tribunal administratif – Luksembourg) – A, B, C, prawnie reprezentowani przez swoich rodziców/Ministre de l’Immigration et de l’Asile

(Sprawa C-153/21, Ministre de l’Immigration et de l’Asile) ⁽¹⁾

(2023/C 104/25)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 17.5.2021.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 12 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Ryanair DAC

(Sprawa C-380/211, INPS) ⁽¹⁾

(2023/C 104/26)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 349 z 30.8.2021.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 20 grudnia 2022 r. – NB/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa C-774/21 P) ⁽¹⁾

(2023/C 104/27)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 16.5.2022.
